

РЕШЕНИЕ

№ 3234

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯВНД

при участието на секретаря ДВН
като разгледа докладваното от ЯВНД Административно наказателно дело № 20231110203022 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Ю. Г. М., ЕГН: ***** срещу наказателно постановление (НП) № 22-4332-028399/10.01.2023 г., издадено от началник сектор в Отдел пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП и чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на жалбоподателя за наложени следните административни наказания: глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл. 137а от ЗДвП и глоба в размер на 50,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец – за нарушение на 103 от ЗДвП.

Жалбоподателя изрично признава вината си за нарушението по чл. 137а от ЗДвП (вкл. в съдебно заседание) и уточнява, че обжалва акта единствено в частта относно другите две нарушения – по чл. 104а от ЗДвП и чл. 103 от ЗДвП. Посочва, че не е съгласен с вменените му с наказателното постановление нарушения. Иска от съда да отмени обжалвания акт в посочените части.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се явява лично. Поддържа жалбата като изрично уточнява с кои от описаните в наказателното постановление нарушения, не е съгласен. Излага своята версия за случая. Иска от съда да отмени обжалвания акт.

Въззиваемата страна – Началник сектор в ОПП СДВР, редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 27.12.2022г. в гр. София жалбоподателят Ю. Г. М. управлявал специален автомобил „*****“ с рег. № ****, собственост на „*****“ ЕООД по ул. „Бойчо Бойчев“ с посока на движение от бул. „Президент Линкълн“ към ул. Любляна. Пред № 37 служебните си задължения по същото време изпълнявали св. П. П. и колегата му П. И. Св. П. възприел, че водачът на специалния автомобил използва мобилен телефон по време на управление на МПС, без налично устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете, и че не е поставил обезопасителен колан, с какъвто МПС е оборудвано. П. И подал ясен и своевременен сигнал със стоп палка по образец, но водачът не спрял плавно на посоченото от контролния орган място. Същият ръкомахал към служителите на реда и продължил движението си в посока ул. Любляна. Същият бил спрял пред № 18 на ул. „Бойчо Бойчев“ от патрулен автомобил с включен специален режим на движение. На място жалбоподателят М. обяснил на полицейските служители, че ръкомахал, за да се извини за извършеното нарушение.

За констатираните нарушения, св. П. П. съставил на жалбоподателя АУАН серия GA № 856672 от 27.12.2022г. Въз основа на АУАН при идентично словесното описание на нарушението и същата правна квалификация е издадено обжалваното НП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе след анализ на събраните по делото свидетелски показания на св. П. П. и събраните по делото писмени доказателства, на които съдът се доверява изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Обясненията на жалбоподателя съдът възприе изцяло като защитна версия на същия, доколкото за изложеното от него, последният не е ангажирал доказателства. Едновременно с това същите противоречат на събраните по делото такива – същият не е спрял доброволно и при първа възможност, както е следвало да направи, а е бил спрял от патрулния автомобил доста далеч от мястото, на което му е подаден сигнал за това.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достига до следните правно изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от надлежно легитимирана страна и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и

материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от длъжностни лица, в пределите на тяхната материална и териториална компетентност. Спазена е предвидената от закона писмена форма и задължителни реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, както при съставяне на АУАН, така и при издаване на атакуваното НП. Спазени са и давностните срокове, посочени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на представител на дружеството-жалбоподател.

Установената фактическа обстановка е ясно описана, както в съставения АУАН, така и в издаденото НП. Фактическото описание на нарушението не буди никакви съмнения относно фактите от обективния му състав, поради което и не е съществувала пречка за нарушителя да разбере фактическите рамки на административнонаказателното обвинение и да организира адекватно защитата си.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт.

По същество на нарушението по чл. 104а от ЗДвП:

Твърдяното нарушение е подробно описано в акта за установяване на административно нарушение, а по идентичен начин – и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон (чл. 104а от ЗДвП). Безспорно на посочената дата и място жалбоподателят М. е използвал мобилния си телефон по време на управление на автомобила без да използва устройство, позволяващо употреба на телефона без участието на ръцете. Това се установи от свидетелските показания на свид. П., а по същество обяснява и поведението му, изразило се в отказ да спре за проверка.

Санкционната разпоредба – чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП се явява законосъобразна, съответна на описаното нарушение по чл. 140а от ЗДвП, а наказанието в нея е фиксирано – глоба от 50,00 лв., поради което няма как да бъде изменено. Ето защо съдът приема, че в тази част НП следва да бъде потвърдено.

По същество на нарушението по чл. 103 от ЗДвП:

Разпоредбата на чл. 103 ЗДвП предвижда задължение за водач на ППС при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. За отказ да се изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението предвидените в чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП санкции са „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 до 6 месеца и „глоба“ от

50 до 200 лева.

С поведението си на пътя, от обективна страна жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП. Той е възприел подаването на сигнала от страна на полицаия да спре, но е отказал да изпълни указанията на посоченото място. Сигналът е бил подаден от полицаи, облечени с униформа, поради което не може да съществува съмнение, че жалбоподателят не е възприел, че изхожда от съответния орган. Още повече, че същият е влязъл в някакъв род комуникация с последния посредством ръкомахане. Въпреки това, той не е изпълнил дадените му указания и чрез бездействие е реализирал състава на вмененото му нарушение.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че поради големия тонаж на управлявания от него автомобил, същият не е успял да спре на посоченото от органите на реда място, доколкото по делото е установено, че е спрял много след това от последвалия го патрулен автомобил, т.е. в противоречие с изложеното, че е имал желание, но не и възможност да изпълни разпореждането, същият е пропуснал много такива до момента на фактическото спиране на автомобила.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умисъл – съзнавал е общественоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и пряко е целял настъпването на същите, доколкото много добре е знаел, че сигналът е бил предназначен за него, разбирал е значението на дадените му указания, но въпреки това не ги е изпълнил.

Институтът на маловажния случай по чл. 28, ал. 1 ЗАНН е неприложим за нарушения по ЗДвП – чл. 189з ЗДвП вр. чл. 28, ал. 7 ЗАНН, поради което ненужен е коментар на доводите на защитника в тази връзка.

Предвидените в санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 4 наказания за отказ да се изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението са „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 до 6 месеца и „глоба“ от 50 до 200 лева. И двете наказания са наложени в минимален размер, поради което и безпредметно е обсъждане на въпроса за намаляването им.

С оглед изложеното, съдът намира, че наказателното постановление в обжалваните части е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, право на разноси има въззиваемата страна. Такива не са поискани и не се установяват направени, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-4332-028399/10.01.2023 г., издадено от началник сектор в Отдел пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП и чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, на Ю. Г. М., ЕГН: ***** са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, глоба в размер на 50,00 лева за нарушение на чл. 137а от ЗДвП и глоба в размер на 50,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец – за нарушение на 103 от ЗДвП, **в обжалваната част относно нарушенията по – по чл. 104а от ЗДвП и чл. 103 от ЗДвП.**

В останалата част същото е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____